

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613208259
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1613208259.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne : A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/XXX, M., zastúpená mzlegal, s.r.o., Zámocká 7013/36, Bratislava, IČO : 36 861 529 proti žalovanému: ROFIN, s.r.o., Kukučínová 52, Malacky, IČO 36 763 934, zastúpený advokátom JUDr. Lubomírom Nemčekom, Čajkovského 5, Bratislava, o zaplatenie 5.700,- € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 15.októbra 2019, č. k. 6C/121/2014-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdzuje.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č. k. 6C/121/2014-44 zo dňa 22.02.2018 zamietol.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.700,- € s 9,25 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 02.06.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom vrátenia poskytnutej zálohy na kúpu nehnuteľností . Súd rozhodol o veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č. k. 6C/121/2014-44 zo dňa 22.02.2018 tak, že v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne. Proti rozsudku pre zmeškanie, ktorý bol žalovanému doručený dňa 29.03.2018, podal žalovaný dňa 17.05.2018 návrh na jeho zrušenie. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zdôvodnil tým, sa žalovaný sa o rozsudku č. k. 6C/121/2014 - 44 zo dňa 22.02.2018 dozvedel až dňa 10.05.2018, kedy sa konateľovi žalovaného T. P. U. prvýkrát podarilo prihlásiť do elektronickej schránky žalovaného, pričom k tomuto tvrdeniu doložil súdu históriu prihlásení do elektronickej schránky žalovaného. Ďalej uviedol, že súd vydal rozsudok na pojednávaní dňa 22.02.2018, na ktoré predvolal sporové strany predvolaním zo dňa 01.02.2018 (súdny spis č. I. 35) a toto predvolanie bolo doručené žalovanému do elektronickej schránky s fikciou doručenia dňa 17.02.2018 (súdny spis č.1.36). Aj o tomto predvolaní sa žalovaný prostredníctvom svojho konateľa T.. P. U. dozvedel až dňa 10.05.2018, kedy sa mu prvýkrát podarilo prihlásiť do elektronickej schránky žalovaného. V čase od 13. do 28. februára 2018 bol konateľ žalovaného Ing. Richard Olšovský nepretržite v zahraničí, ktorú skutočnosť tunajšiemu súdu už oznamoval v inom konaní sp. zn. 6C/3/2011 advokát B.. L. G. e-mailovou správou zo dňa 02.02.2018, ku ktorej priložil aj letenku potvrdzujúcu tento pobyt v zahraničí (išlo o let z Z. do J. a odtiaľ do K. v E.). Spomínaný pobyt T.. P. U. v zahraničí preukazuje aj jeho cestovný pas, z ktorého sú zrejmé pečiatky o príchode (prílete) do štátu E. dňa 14.02.2018 a odchode (odlete) z tohto štátu dňa 28.02.2018. Priloženými dôkazmi je potom preukázané, že dňa 17.02.2018, t. j. v čase fiktívneho doručenia predvolania na pojednávanie nariadené na deň 22.02.2018 a ani v deň tohto pojednávania nebol konateľ žalovaného prítomný v Slovenskej republike a zo zahraničia sa vrátil do Slovenskej republiky až dňa 28.02.2018, teda až po spomínanom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Z týchto okolností je nepochybné, že žalovaný nemal vedomosť o termíne pojednávania nariadeného na deň 22.02.2018. Navyše, pojednávanie súd uskutočnil napriek tomu, že v

zápisnici z tohto pojednávania konštatoval, že nebola zachovaná päťdňová lehota (§ 178 ods. 2 C.s.p.) na prípravu pojednávania (súdny spis č. I. 42). Na základe týchto skutočností a priložených dôkazov má žalovaný za to, že zmeškal pojednávanie dňa 22.02.2018 z ospravedliteľného dôvodu. Preto žalovaný navrhol, aby Okresný súd Malacky zrušil rozsudok č. k. 6C/121/2014 - 44 zo dňa 22.02.2018 a nariadil vo veci pojednávanie.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 274 , § 277 ods. 2, 3 C.s.p. keď uviedol, že pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok a to že: 1. žalovaný sa nedostavil na pojednávanie v určený čas, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a poučený o následkoch nedostavenia sa a možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie; 2. žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami; 3. návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie. čo sa týka splnenia prvej podmienky na pojednávanie dňa 22.02.2018 bol žalovaný riadne predvolaný a zároveň bol poučený o následkoch nedostavenia sa a o možnosti rozhodnutia veci rozsudkom pre zmeškanie. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému odoslané elektronicky dňa 01.02.2018, pričom toto predvolanie žalovaný prevzal dňa 17.02.2018 do vlastných rúk na základe fikcie. Aj zostávajúce dve podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie boli splnené, keď žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami a žalobca na pojednávaní dňa 22.02.2018 navrhol rozhodnúť o veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

1.3. Ospravedliteľným dôvodom, vychádzajúc z ustanovenia § 277 C.s.p., sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane a boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedliteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá bola žalovanému vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil. Súd v predmetnom prípade návrh žalovaného preskúmal a dospel k záveru, že nie je dôvodný. Žalovaný súdu doložil doklady a to emailové ospravedlnenie konateľa žalovaného právnym zástupcom v konaní na tunajšom súde vedenom pod sp. zn. 6C/3/2011 z účasti na ohliadke dňa 16.02.2018 a na pojednávaní dňa 27.02.2018, doklad o tom, že od 14.02.2018 do 28.02.2018 bol konateľ žalovaného odcestovaný v zahraničí a výpis z elektronickej schránky - históriu prihlásení od 14.05.2018. Z týchto doložených dokladov však nevyplýva skutočnosť, že sa žalovaný nemohol dozvedieť o termíne pojednávania nariadenom na deň 22.02.2018 dostatočne a včas tak, aby prípadne svoju neúčast' na pojednávaní (napr. z dôvodu pobytu konateľa žalovaného v zahraničí v dobe pojednávania) mohol riadne a včas ospravedlniť. Zo spisu je zrejmé, že predvolanie bolo žalovanému odoslané do elektronickej schránky dňa 01.02.2018, a teda 13 dní pre odchodom konateľa žalovaného do zahraničia. Žalovaný žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, aké skutočnosti mu bránili v tom, aby si predvolanie na pojednávanie riadne prevzal prostredníctvom konateľa žalovaného v lehote od 01.02.2018 do 13.02.2018 resp. 14.02.2018 (kedy konateľ žalovaného ešte nebol odcestovaný), resp. aj v dobe neprítomnosti konateľa žalovaného. K tomu je potrebné uviesť, že žalovaný resp. konateľ žalovaného bol povinný, v prípade, že nebol prítomný na pracovisku žalovaného, zabezpečiť si preberanie pošty v elektronickej schránke počas svojej neprítomnosti zodpovedným pracovníkom žalovaného resp. inou poverenou osobou, keďže žalovaný mal riadnu vedomosť o tom, že sa proti nemu vedie konanie na súde a vo veci môže byť vytýčený termín pojednávania (vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý si žalovaný riadne prevzal a proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor). Z toho dôvodu si na konanie mohol taktiež zabezpečiť právne zastúpenie advokátom.. Zo spisu vyplýva, že žalovaný si rozsudok č. k. 6C 121/2014 - 44 zo dňa 22.02.2018, ktorý mu bol odoslaný elektronicky do schránky dňa 13.03.2018, riadne prevzal dňa 29.03.2018. Žalovaný sa teda najneskôr dňa 29.03.2018 dozvedel o rozsudku pre zmeškanie a nie dňa 10.05.2018 ako to tvrdí v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. V rozsudku č. k. 6C 121/2014 - 44 bol zároveň žalovaný poučený v súlade s § 277 ods. 3 C.s.p. o tom, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže podať v lehote 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Súd konštatuje, že žalovaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie.

1.4. Na margo tvrdenia žalovaného, že v zápisnici o pojednávaní je uvedené, že nebola dodržaná lehota na prípravu pojednávania súd dodáva, že nedopatrením asistentka použila zápisnicu, v ktorej táto veta je uvedená, hoci zrejmé 5 dňová lehota na prípravu pojednávania bola v danom prípade dodržaná. Žalovaný si prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 17.02.2018 (aj to na základe fikcie, hoci predvolanie si mohol prevziať už skôr) a pojednávanie bola stanovené na deň 22.02.2018, teda na prípravu pojednávania mal žalovaný najmenej 5 dní. Na základe takto vyhodnoteného návrhu na

zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd dôvody, ktoré právny zástupca žalovaného v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol a fakticky ničím nepreukázal, nepovažoval za ospravedliteľné a také, ktoré by zakladali dôvodnosť zrušenia rozsudku pre zmeškanie a predovšetkým z dôvodu, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaný podal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Preto súd návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby o odvolací súd vecne nesprávne rozhodnutie zmenil a jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č.k. 6C/121/2014-44 zo dňa 22.02.2018 vyhovel. Mal zato, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.), keď nielen pri uznesení, ale aj pri rozsudku pre zmeškanie porušil základné princípy súdneho konania ustanovené v C.s.p. v čl. 2 (princíp spravodlivej ochrany práv a právnej istoty), čl. 6 (princíp rovnosti strán sporu v konaní) a čl. 9 (právo strany na vyjadrenie). Súd prvej inštancie v Uznesení považuje fiktívne doručenie predvolania žalovaného na pojednávanie konané dňa 22.02.2018 a taktiež fiktívne doručenie rozsudku pre zmeškanie žalovanému (v oboch prípadoch do elektronickej schránky žalovaného) za riadne doručenie. Podľa nášho názoru v oboch uvedených prípadoch súd prvej inštancie nepostupoval správne. Z obsahu spisu i zo samotného Uznesenia preukázateľne vyplýva, že žalovaný si predvolanie na pojednávanie konané dňa 22.02.2018 v skutočnosti neprevzal, iba sa neprevzaté predvolanie v odbernej lehote 15 dní považuje za doručené (fikcia doručenia). Ak si žalovaný predvolanie na pojednávanie preukázateľne neprevzal, tak by súd prvej inštancie nemal aplikovať ustanovenia umožňujúce vydať kontumačný rozsudok, pretože v takomto prípade (len predpokladaného - fiktívneho doručenia) nie je možné hovoriť o riadnom doručení a teda o riadnom predvolaní. Súd prvej inštancie nepostupoval správne ani v zistení okamihu vedomosti žalovaného o kontumačnom rozsudku, keď rovnako ako v prípade predvolania na pojednávanie konané dňa 22.02.2018, ustálil túto vedomosť iba na základe fikcie doručenia kontumačného rozsudku žalovanému do jeho elektronickej schránky, ktoré doručenie podľa súdu nastalo dňa 29.03.2018 - v tento deň sa podľa súdu mal žalovaný o kontumačnom rozsudku dozvedieť. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal, či sa v skutočnosti o tomto rozsudku žalovaný aj dozvedel, ako to výslovne predpokladá ust. § 277 ods. 3 C.s.p. na účely plynutia 15-dňovej lehoty pre podanie návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku. Žalovaný mal zato, že pri fiktívnom doručení kontumačného rozsudku nie je možné považovať poučenie o možnosti podať návrh na jeho zrušenie za riadne a účinné poučenie súdom, ako to ukladá ust. § 277 ods. 3 C.s.p. Na podporu argumentácie k okamihu získania vedomosti žalovaného o kontumačnom rozsudku poukázal na ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. a mal zato, že zákonodarca tu teda nestotožnil okamih fiktívneho doručenia písomnosti s okamihom skutočného nadobudnutia vedomosti o tejto písomnosti, ktoré je vyjadrené práve v ust. § 277 ods. 3 C.s.p. slovom „dozvedel“.

2.1. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.), keď nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie spočíva v zistení dňa, kedy sa žalovaný dozvedel o kontumačnom rozsudku, keď súd za tento deň nesprávne označil deň 29.03.2018 (t.j. deň fiktívneho doručenia rozsudku žalovanému do elektronickej schránky), hoci žalovaný históriou prihlásení do svojej elektronickej schránky preukázal, že o kontumačnom rozsudku sa v skutočnosti z elektronickej schránky dozvedel až dňa 10.05.2018.

2.2. Záverom uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) čo sa týka otázky ospravedliteľnosti dôvodu, pre ktorý žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie (§ 277 ods. 2 C.s.p.). Ak súd v Uznesení tvrdí, že žalovaný resp. konateľ žalovaného hol povinný v prípade, že nebol prítomný na pracovisku žalovaného, zabezpečiť si preberanie pošty v elektronickej schránke počas svojej neprítomnosti zodpovedným pracovníkom žalovaného resp. inou poverenou osobou, tak takéto tvrdenie bez uvedenia konkrétnej právnej normy, z ktorej takáto povinnosť vyplýva, považujeme za nepodložené a svojvoľné (arbitrárne) zo strany súdu. Žalovaný si nie je vedomý takejto povinnosti a ak súd prvej inštancie tvrdí jej existenciu, mal uviesť aj právnu normu, z ktorej taká povinnosť vyplýva, pretože v opačnom prípade súd koná nad rámec zákona a v rozpore sústavnými princípmi zakotvenými v čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR. Neprítomnosť konateľa žalovaného na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený kontumačný rozsudok, za situácie, keď predvolanie na toto pojednávanie nebolo z elektronickej schránky riadne prevzaté konateľom žalovaného (ktorý má ako jediná oprávnená osoba prístup do tejto elektronickej schránky) a pobyt konateľa žalovaného v deň uvedeného pojednávania v zahraničí, by mali byť dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré vo svojej vzájomnej súvislosti umožňovali súdu prijať záver o ospravedliteľnom dôvode neúčasti žalovaného

na pojednávani, ktorý dôvod je zákonným predpokladom zrušenia kontumačného rozsudku. Dôkazmi priloženými k návrhu zo dňa 17.05.2018 na zrušenie kontumačného rozsudku je preukázané, že dňa 17.02.2018, t.j. v čase fiktívneho doručenia predvolania na pojednávani nariadené na deň 22.02.2018 a ani v deň tohto pojednávania nebol konateľ žalovaného prítomný v Slovenskej republike a zo zahraničia sa vrátil do Slovenskej republiky až dňa 28.02.2018, teda až po spomínanom pojednávani, na ktorom bol vyhlásený kontumačný rozsudok. Z týchto okolností je nepochybné, že žalovaný pred predmetným pojednávanim nemal skutočnú vedomosť o termíne pojednávania nariadeného na deň 22.02.2018.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Podľa § 274 C.s.p. na pojednávani rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávani vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávani bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

6. Podľa § 277 ods. 2 C.s.p. ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávani vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávani.

7. Podľa § 277 ods. 3 C.s.p. návrh podľa odseku 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

8. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného možno v odôvodnených prípadoch zrušiť, a to oba jeho druhy (teda aj rozsudok podľa § 273, aj rozsudok podľa § 274 C.s.p.). V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný a pojednávani (§ 274 C.s.p.), na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávani, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu. Zákon stanovuje zákonnú prekluzívnu procesnú lehotu na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ktorá je viazaná na moment subjektívneho dozvedenia sa o kontumačnom rozsudku. Zachovanie tejto lehoty je žalovaný rovnako povinný preukázať priamo v návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ak to opomenie, súd ho nevyzýva na dodatočné preukázanie zachovania lehoty (žalovaný má byť poučený už priamo v kontumačnom rozsudku). (Š., M., Y., A., K., B., M., A., K., B., E., M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 1006).

9. Odvolací súd v prvom rade skúmal, či žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškani v zmysle § 277 ods. 3 C.s.p. včas a v plnom rozsahu sa stotožňuje zo záverom súdu prvej inštancie, ktorý mal zato, že žalovaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Súd prvej inštancie poukázal nato, že žalovaný si rozsudok č. k. 6C 121/2014 - 44 zo dňa 22.02.2018, ktorý mu bol odoslaný elektronicky do schránky dňa 13.03.2018, prevzal dňa 29.03.2018. Žalovaný sa teda najneskôr dňa 29.03.2018 dozvedel o rozsudku pre zmeškanie a nie v deň 10.05.2018 ako to tvrdí v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, keď v rozsudku č. k. 6C 121/2014 - 44 bol zároveň žalovaný poučený v súlade s § 277 ods. 3 C.s.p. o tom, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže podať v lehote 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.

10. Žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že sa o rozsudku č. k. 6C/121/2014 - 44 zo dňa 22.02.2018 dozvedel až dňa 10.05.2018, kedy sa konateľovi žalovaného T. P. U. prvýkrát podarilo prihlásiť do elektronickej schránky žalovaného, pričom k tomuto tvrdeniu doložil súdu históriu prihlásení do elektronickej schránky žalovaného a na tomto tvrdení zotrval aj v rámci odvolacieho konania.

11. Odvolací súd preto skúmal, či obstoí bez ďalšieho tvrdenia žalovaného, že sa dozvedel o rozsudku pre zmeškanie až v deň 10.5.2018 a či samotná História prihlásení do elektronickej schránky túto skutočnosť aj preukazuje, keďže dôkazná povinnosť je v tomto prípade na žalovanom.

12. Odvolací súd konštatuje, že v okolnostiach danej veci nebolo sporné, že žalovaný á je právnickou osobou so sídlom na území Slovenskej republiky, zapísanou od roku 2007 do obchodného registra, ktorej bola podľa § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) automaticky aktivovaná elektronická schránka na doručovanie elektronických úradných dokumentov orgánov verejnej moci, medzi ktoré patria aj všeobecné súdy.

13. Podľa § 105 ods. 1 C.s.p. súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

14. V prípade, ak má strana aktivovanú elektronickej schránku, súd musí prioritne doručovať do tejto elektronickej schránky, pričom doručovanie sa spravuje v takom prípade ustanoveniami zákona o e-Governmente, konkrétne § 29 až § 34 tohto zákona, ktorý v časti o elektronickej doručovaní má charakter špeciality k ustanoveniam Civilného sporového poriadku o doručovaní. Nie je na vôli strany sporu alebo iného zúčastneného subjektu, akou formou jej/mu súd bude doručovať písomnosti. Povinnosť doručovať písomnosti do elektronickej schránky je kogentne upravená a nezávisí od vôle strany či iného subjektu“ (I., N., Q., Q., I., S. Civilný sporový poriadok Komentár, 2. doplnené a prepracované vydanie. Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018, s. 380). Vzhľadom na uvedené odvolací súd pre komplexnejšie posúdenie danej veci považuje za vhodné poukázať v ďalších odsekoch na konkrétne ustanovenia zákona o e- Governmente.

15. Podľa § 2 ods. 3 zákona o e-Governmente ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickej úradnom dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

15.1. Podľa § 11 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronickej schránky sa zriaďujú orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis.

15.2. Podľa § 13 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente aktiváciou je, ak ide o elektronickej schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronickej doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronickej schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronickej schránok.

15.3. Podľa § 13 ods. 4 písm. c) a g) zákona o e-Governmente na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou. Správca modulu elektronickej schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronickej schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu, resp. osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom.

15.4. Podľa § 18 ods. 1 zákona o e-Governmente orgány verejnej moci sú povinné zasielať notifikácie, ak tak ustanovuje zákon...

15.5. Podľa § 18 ods. 2 zákona o e-Governmente notifikáciou je na účely tohto zákona právne nezáväzná informácia, ktorú zasiela orgán verejnej moci a ktorej obsah ustanovuje zákon. Technologické zabezpečenie prenosu notifikácie určuje správca notifikačného modulu v rámci funkcionality ústredného portálu.

15.6. Podľa § 18 ods. 3 zákona o e-Governmente každý, kto má záujem prijímať notifikácie, je povinný zaregistrovať sa na účely zasielania notifikácií alebo si zvoliť možnosť zasielania notifikácií v konkrétnej veci v elektronickej podaní. Registrácia sa vykonáva spôsobom, ktorý určí správca notifikačného modulu; registrácia je bezplatná.

15.7. Podľa § 18 ods. 4 zákona o e-Governmente na vykonanie registrácie podľa odseku 3 je osoba povinná úspešne sa autentifikovať. Pri registrácii osoba zvolí spôsob zasielania notifikácií, a to výberom zo spôsobov, ktoré podporuje notifikačný modul.

15.8. Podľa § 18 ods. 5 zákona o e-Governmente notifikácia sa zasiela vždy aj do elektronickej schránky adresáta.

15.9. Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronickej podanie a elektronickej úradný dokument sa doručuje elektronickej, pričom miestom na elektronickej doručovanie je elektronickej schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronickej doručovanie elektronickej podania a elektronickej úradného dokumentu

sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

15.10. Podľa § 29 ods. 2 zákona o e-Governmente do vlastných rúk sa elektronicky doručujú elektronické dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk.

15.11. Podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručky odoslanej odosielateľovi.

15.12. Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronicou doručkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

15.13. Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente prijímateľ potvrdzuje elektronicou doručku prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

15.14. Podľa § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente elektronicou doručka sa zasiela do elektronickej schránky odosielateľa príslušnej elektronickej úradnej správy, ktorej doručenie elektronicou doručka potvrdzuje, a to aj, ak táto elektronicou schránka nie je aktivovaná; to neplatí, ak odosielateľ nie je známy alebo ak nemá zriadenú elektronicou schránku.

15.15. Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak.

15.16. Podľa § 30 ods. 6 zákona o e-Governmente elektronicou doručka sa vytvára a potvrdzuje pri každom elektronicom doručení, pričom ak nejde o doručenie do vlastných rúk, vytvára a potvrdzuje sa podľa odseku 2 automatizovane, keď nastane moment doručenia podľa § 32 ods. 5.

15.17. Podľa § 31 ods. 1 zákona o e-Governmente ak ide o elektronicou doručovanie podľa tohto zákona, ktoré sa nevykonáva do vlastných rúk, alebo o doručovanie notifikácií, je takéto doručovanie možné vykonávať okrem elektronickej schránky paralelne aj do obdobnej schránky zriadenej orgánom verejnej moci sprístupnenej prostredníctvom špecializovaného portálu.

15.18. Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronicou úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

15.19. Podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronicou úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

15.20. Podľa § 32 ods. 3 zákona o e-Governmente ak si adresát zvolil možnosť zasielania notifikácií, bezodkladne po uložení elektronickej úradnej správy je mu zaslaná notifikácia o uložení elektronickej úradnej správy, ktorá obsahuje meno a priezvisko alebo obchodné meno alebo názov odosielateľa a adresáta a deň uplynutia úložnej lehoty.

15.21. Podľa § 32 ods. 4 zákona o e-Governmente ak sa elektronicky doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronicou úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

15.22. Podľa § 32 ods. 5 zákona o e-Governmente elektronicou úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenu,

b) ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nezvedel,

c) ak nie je adresátom orgán verejnej moci a nedoručuje sa do vlastných rúk, deň bezprostredne nasledujúci po uložení elektronickej úradnej správy.

15.23. Podľa § 32 ods. 8 zákona o e-Governmente po doručení elektronickej úradnej správy zostáva elektronicou úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, ktoré obsahuje, uložená v elektronickej schránke adresáta.

15.24. Podľa § 32 ods. 9 zákona o e-Governmente ak k elektronickému doručeniu dôjde v deň štátneho sviatku alebo v deň pracovného pokoja, lehota na konanie alebo na vykonanie úkonu, ktorej začiatok je spojený s okamihom elektronického doručenia, začne plynúť najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí, ak osobitný predpis ustanovuje alebo z povahy konania alebo úkonu vyplýva, že orgán verejnej moci alebo iná osoba sú povinní konať aj v deň, ktorý je štátnym sviatkom, alebo v deň pracovného pokoja.

15.25. Podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronického doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronického doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že

a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo

b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

15.26. Podľa § 33 ods. 2 zákona o e-Governmente návrh podľa odseku 1 je potrebné podať do 15 dní odo dňa, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť.

15.27. Podľa § 33 ods. 8 zákona o e-Governmente ak orgán verejnej moci rozhodol, že elektronické doručenie je neúčinné, elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručенú dňom, keď rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia nadobudlo právoplatnosť.

16. Ako vyplýva z obsahu spisu dňa 13.3.2018 súd prvej inštancie elektronicke (cez ústredný portál slovensko.sk) zaslal žalovanému „do vlastných rúk s fikciou doručenia“ rozsudok č.k. 6C/121/2014-44; vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručovania bola 29.3.2018 správa úspešne doručенá žalovanému teda v tento deň sa žalovaný najneskôr mohol dozvedieť o rozsudku pre zmeškanie.

17. Pokiaľ prvoinštančný súd podľa § 105 ods. 1 C.s.p. doručoval písomnosti do elektronickej schránky žalovaného podľa osobitného predpisu, t. j. zákona o e-Governmente, musí žalovaný dôvod, kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, preukázať ako adresát elektronickej úradnej správy domáhajúci sa rozhodnutia orgánu verejnej moci o neúčinnosti elektronického doručenia podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, t. j. že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením [písm. a)], alebo na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať [písm. b)]. Tým samozrejme nie je dotknuté oprávnenie žalovaného podať okresnému súdu osobitný návrh podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente. Odvolací súd má zato, že pri rozhodovaní o návrhu žalovaného podľa § 277 ods. 2,3 C.s.p. nemožno tvrdenie žalovaného dokladované výpisom s elektronickej schránky o histórii prihlásení v dňoch od 10.5.2018 do 14.5.2018 považovať bez ďalšieho vzhľadom na vyššie uvedené za taký dôkaz, ktorým žalovaný preukázal, že sa o rozsudku dozvedel až dňa 10.5.2020. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný sa najneskôr dňa 29.3.2020, keďže nebol preukázaný opak mohol dozvedieť o rozsudku pre zmeškanie, keďže správa mu bola úspešne doručенá do vlastných rúk s fikciou doručenia.

18. Ak teda žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškania na prvoinštančný súd osobne dňa 17.5.2020 podal ho po uplynutí prekluzívnej lehoty v zmysle § 277 ods. 3 C.s.p., ktorá skutočnosť bola aj dôvodom na zamietnutie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

19. Odvolací súd napriek záverom uvedeným vyššie o nedodržaní prekluzívnej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie považuje za potrebné vzhľadom na doručovanie do elektronickej schránky uviesť, že by neobstál ani žalovaným tvrdený ospravedliteľný dôvod a to pobyť konateľa žalovaného v zahraničí a to v období od 13.2.2018 do 28.2.2018, ktorý mal byť dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd sa v tejto časti v plnom rozsahu stotožňuje v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. s odôvodnením uznesenia súdom prvej inštancie (pozri odsek 1.3).

19.1. Žalovaný odvolaní namietal, že ak súd prvej inštancie tvrdí, že žalovaný resp. konateľ žalovaného bol povinný v prípade, že nebol prítomný na pracovisku žalovaného, zabezpečiť si preberanie pošty v elektronickej schránke počas svojej neprítomnosti zodpovedným pracovníkom žalovaného resp. inou poverenou osobou, tak takéto tvrdenie bez uvedenia konkrétnej právnej normy, z ktorej takéto povinnosť vyplýva, považuje za nepodložené a svojvoľné (arbitrárne) zo strany súdu. K uvedenému odvolací súd len dodáva, že podľa § 13 ods. 4 písm. c) a g) zákona o e-Governmente osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickeou schránkou právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola

elektronická schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu, resp. osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom (pozri odsek 15.3.). Odvolací súd zastáva názor, že ak žalovaný mal vedomosť o konaní, ktoré sa proti nemu vedie mal v prípade ak predpokladal, že nebude mať sám konateľ prístup do elektronickej schránky poveriť inú osobu na prístup do elektronickej schránky. Ak tak neurobil, nezabezpečil si prístup do elektronickej schránky tak nie je možné jeho neprítomnosť na pojednávaní na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie považovať za neprítomnosť z dôvodu ospravedlniteľného dôvodu, ktorý by bol dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd záverom len dodáva, že prístup do elektronickej schránky je možný aj zo zahraničia a preto ani v tomto smere obrana žalovaného, že sa nemohol dozvedieť o termíne pojednávania neobstojí.

20. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č. k. 6C/121/2014-44 zo dňa 22.02.2018 zamietol ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).